

Landgoed in de Kuil!?

De ratio wint van de emotie

van onze speciale verslaggever

Donderdagavond 30 mei. Bos en Kuil scoort hoog met een volle zaal in De Wieken. Ze wil de stemming onder de leden peilen over het Landgoed, dat voor sommigen als een spookbeeld door de Kuil dwaalt. De stoom gaat van de ketel. Bijpraten is hard nodig, want er zijn nogal wat leden die verwachten dat Bos en Kuil, net als in het verleden, dwars voor elk bouwsel in de Kuil gaat liggen. De emoties lopen soms hoog op maar uiteindelijk zegeviert toch de ratio. Vooral omdat er naast de pijnpunten ook de fijnpunten zijn.

Adviesraad

De adviesraad, die zich vooraf over de bouwplannen beraden heeft, praat de zaal snel bij. In een intensief en interactief proces met alle betrokken partijen is enkele jaren geleden de structuurvisie Lierdal vastgelegd met steun van Bos en Kuil. In die visie is de bouw van een landgoed toegestaan als 'financiële drager' van natuurontwikkeling. Een dergelijk landgoed mag normaliter maar uit vier woningen bestaan. In bijzondere omstandigheden kunnen dat er meer zijn, bijvoorbeeld om de financiering mogelijk te maken of bij extra natuurcompensatie. Vier woningen moeten gecompenseerd worden met 8 hectare natuurontwikkeling. 'Groen voor rood' heet dat. De initiatiefgroep voor het landgoed de Lage Lier heeft dat wat opgerekt. Zij wil op 15 hectare acht woningen. Eigenlijk is dat te veel maar omdat de skibaan omgezet wordt in natuur voldoet de groep aan de voorwaarden volgens het Limburgs Kwaliteitsmenu laat de initiatiefgroep weten. Op 14 hectare daarvan moet natuurontwikkeling gerealiseerd worden, die vrij toegankelijk is.

De unanieme conclusie van de adviesraad is dat de omvang van de bebouwing een ernstig pijnpunt is.

Wantrouwen

Voor de pauze lopen de emoties vaak hoog op. Er is veel wantrouwen tegen de plannenmakers. Niet in het minst omdat enkelen van hen nog niet zo lang geleden deel uitmaakten van het bestuur van Bos en Kuil. Maar ook het huidige bestuur krijgt er direct of indirect soms van langs. 'Er zit niemand meer bij met ruggengraat', merkt iemand op. 'Als we dit toelaten is het hek van de dam', vrezen anderen. 'Wie garandeert de vrije toegankelijkheid?' vraagt iemand. En 'wij van Bos en Kuil vechten voor de natuur en niet voor woningen'. En: 'hoe moet dat met al die auto's van de bewoners en hun bezoekers?'

Het is duidelijk dat de aanwezige initiatiefnemers, toch komend uit het nest van Bos en Kuil, hier geen thuiswedstrijd spelen.

Het initiatief

Een in potentie mooie powerpointshow van de initiatiefgroep sterft in schoonheid door een haperende techniek en een warrige presentatie. Dat doet afbreuk aan de mooi ogende plannen.

De voorzitter van de initiatiefgroep, een professor in de ecologie, is niet de eerste de beste: hij is adviseur van de staatssecretaris. Maar de zaal vindt dat allerm minst een garantie voor natuurbehoud. Boze interrupties en wantrouwige vragen doorbreken regelmatig zijn betoog. Maar door al die rookgordijnen worden toch langzaam de contouren van de nieuwe Kuil zichtbaar.

De contouren

Acht geschakelde woningen op ongeveer 1 hectare grond (inclusief tuinen), iets ten zuiden van waar vroeger de skibaan lag en vlak bij het fietspad door de Kuil. Op een gedeelte van al die woningen komen grasdaken, waardoor een groener beeld ontstaat. Geen auto's bij de huizen; die moeten hogerop onder een groen dak ergens bij het begin van het fietspad. De overige 14 hectare zijn bestemd voor natuurontwikkeling en vrij toegankelijk. Voor de ontwikkeling daarvan is 15.000 euro per jaar beschikbaar. Er komt schrale natuur tegen de noordhelling en een poel voor amfibieën. In overeenstemming met Limburgs Kwaliteitsmenu is al dit moois voor 99 jaar gegarandeerd.

De initiatiefnemers zijn natuurgericht, zo meldt hun website. Ze willen het huidige agrarisch gebied en het aanpalende sportgebied van de skibaan op natuurlijke wijze omvormen tot een vrij toegankelijk natuurgebied voor de bewoners van de omliggende dorpen Molenhoek en Malden. Op de zongerichte hellingen worden condities gecreëerd voor heideherstel.

Ook de *woningbouw* op het landgoed zal met de nodige ecologische en duurzaamheidszorg worden omgeven; de landschapsarchitect besteedt maximale aandacht aan een optimale inpassing van de te bouwen woningen in het bestaande landschap.

Voor meer informatie zie www.landgoeddelagelier.nl

Ratio en emotie

Na de pauze dreigt een harde confrontatie met de initiatiefgroep. Er zal gestemd worden. Vóór of tegen de plannen. Om dat te voorkomen gooit een lid van de adviesraad water op het vuur. Hij zal een neutraal standpunt innemen. Hij stelt voor om de pijnpunten te inventariseren. Bos en Kuil moet die vervolgens meenemen in haar contacten met de initiatiefgroep met als doel die weg te werken of te verzachten. Niet kiezen dus voor de weg van de confrontatie maar met elkaar in gesprek blijven. Dat slaat aan bij nogal wat aanwezigen. 'We moeten vooral verbinden en niet vechten', laat iemand weten.

Maar er zijn ook tegengeluiden. 'Zo verkwanselen wij de doelstellingen van Bos en Kuil'. 'Ik voel me als lid van Bos en Kuil gespleten; een deel van ons is vóór en een ander deel tegen'.

Dit is nieuw voor de vereniging. Voorheen was vooral sprake van een externe vijand tegen wie men eensgezind en gezamenlijk ten strijde kon trekken. Nu is de vijand als een Paard van Troje in de vereniging geïnfiltreerd.

Maar de eenheid wordt grotendeels hersteld met het voorstel om de pijnpunten te inventariseren. Het bestuur krijgt de opdracht daarover in gesprek te gaan met de initiatiefnemers en de voortgang kritisch te volgen. En natuurlijk wel de leden blijven informeren over de voortgang. Dat zouden trouwens ook de initiatiefnemers meer moeten doen. Daar heeft het in het verleden aan ontbroken, zo vinden de leden.

Wanneer iemand voorstelt om ook de fijnpunten op een rijtje te zetten, klaren ook de gezichten van de initiatiefnemers wat op. Wellicht kunnen die fijnpunten sommige pijnpunten compenseren. Want wat te denken van een open en goed toegankelijk natuurgebied met mooie kronkelende wandelpaden? Sommigen zien de initiatiefgroep ook als een forse versterking van het Bos en Kuilleger dat straks wellicht ten strijde moet trekken tegen de snode plannen van enkele Heumense politieke partijen, die de voetbalvelden naar het Lierdal willen verplaatsten.

Pijnpunten	Fijnpunten
<ul style="list-style-type: none">• Omvang van de bebouwing• Kans op toekomstige verdere bebouwing• Geringe openheid initiatiefgroep• Verkwanseling van de natuur• Weinig geld voor natuurbeheer• Onvoldoende garanties	<ul style="list-style-type: none">• Garanties door de natuurwet• Natuurontwikkeling• Toegankelijkheid van het gebied• Kuil nu in betere handen dan voorheen• Meer slagkracht tegen verdere natuurbedreiging• Niet parkeren in de Kuil•

Zo won de ratio het van de emotie. De vereniging koos voor een poldermodel, dat ook landelijk de laatste jaren weer in zwang is. Overleggen, samenwerken en verbinden zijn daarbij de sleutelwoorden. Misschien zullen juist daarom sommigen afscheid nemen van Bos en Kuil omdat die 'onvoldoende ruggengraat' toont. Maar de kans lijkt groot dat de pijnlijders en fijnproevers elkaar weten te vinden.

